

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U SPLITU
Put Supavla 1

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Upravni sud u Splitu, po sucu tog suda Leandri Mojtić kao sucu pojedincu te Milki Škaro Grozdanić zapisničarki, u upravnom sporu tužitelja [...], protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, OIB: 87950783661, radi rješavanja spora između korisnika i davatelja poštanskih usluga, odlučujući o tužbi tužitelja od 18. rujna 2024. i odgovoru na tužbu tuženika od 5. studenog 2024., izvanraspravno 9. lipnja 2025.,

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja kojim traži djelomično poništenje Odluke tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Klasa: UP/I-344-08/2402/135, Urbroj: 376-04-24-3 od 27. srpnja 2024. i to u odnosu na rješavanjem prigovora vezano za neobavljanja poštanske usluge i prekoračenja roka uručjenja pošiljke prijemni broj: [...], [...] i [...], te kojim traži obvezivanje Hrvatske pošte na isplatu naknade štete zbog prekoračenja roka za uručjenje predmetnih pošiljki, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Oспораваном Odlukom tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Klasa: UP/I-344-08/24-02/135, Urbroj: 376-04-24-3 od 27. srpnja 2024., odbijen je kao neosnovan zahtjev za rješavanje spora, korisnika [...], ovdje tužitelja, s davateljem poštanskih usluga HP-Hrvatska pošta d.d., Velika Gorica, u vezi s rješavanjem prigovora vezano za neobavljanja poštanske usluge i prekoračenja roka uručjenja pošiljke prijemni broj: [...], [...], [...], [...] i [...] kao neosnovan.

2. Protiv osporavanog rješenja tužitelj je podnio tužbu zbog povrede pravila upravnog postupka, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog pogrešne primjene materijalnog prava, u bitnom navodeći kako je Hrvatska pošta (dalje: HP) predmetne pošiljke nezakonito vratila pošiljatelju, odnosno Upravnom sudu u Splitu, jer da se pismena po upravnom postupku sukladno čl.38. Zakona o poštanskim uslugama (dalje: ZPU-a) i čl. 85. st.2. i st.3. Zakona o općem upravnom postupku (dalje: ZUP-a) u konačnici ostavljaju u poštanskom sandučiću primatelja pošiljki, odnosno

tužitelja u ovoj pravnoj stvari, čime da je Hrvatska pošta nesporno prekoračila rok za uručenje predmetnih pošiljki, a tužitelj stekao pravo za ostvarivanje naknade štete po tom pravnom osnovu sukladno čl.54. st. 1. i čl. 55. st.1. ZPU-a. Ističe kako je pogrešan stav tuženika da je datum od 21.prosinca 2023. kad je Hrvatska pošta tužitelju ostavila obavijest o prispijeću predmetnih pismena u njegov poštanski sandučić, datum uručnja tih zapravo neuručenih pismena, koja da tužitelju nisu dostavljena, a sve kako bi tuženik odbio zahtjev tužitelja za naknadom štete zbog prekoračenja roka za uručenje pismena u upravnom postupku. Tužitelj ističe da meritum ovog spora nije kršenje čl.38. ZPU-a i čl.85. ZUP-a, nego prekoračenje roka za uručenje triju pošiljki po upravnom postupku. Da je kršenje čl.38. ZPU-a i čl.85. ZUP-a koje se nesporno dogodilo, bez obzira na navode tuženika o navodnoj naznaci pošiljatelja da se pošiljke ne ostavljaju u poštanski sandučić tužitelja, samo posljedica nezakonitog postupanja Hrvatske pošte koja je pošiljke vratila pošiljatelju, umjesto da ih je sukladno navedenim zakonskim propisima uručila primatelju. Dakle, da tužitelj nije zatražio naknadu štete od tuženika zbog kršenja čl. 38. ZPU-a i čl.85. ZUP-a, niti zbog toga jer poštanska usluga nije obavljena na način kako je to propisano odredbama posebnog zakona, nego zbog prekoračenja roka za uručenje triju predmetnih pošiljki po upravnom postupku, sukladno čl.55. st.1. ZPU-a. Nadalje navodi da je prethodno tužitelj prošao istovjetni postupak s Hrvatskom poštom koja je odbila njegov prigovor podnesen sukladno čl. 54. st.1. ZPU-a. Jednako tako, da nikakvi Ugovor o pristupu iz čl. 31. st. 4. ZPU-a ne može odrediti uručenje pismena po upravnom postupku drukčije nego što to propisuje čl.38. ZPU-a i čl.85. ZUP-a. Da činjenica da uručenjem pošiljke primatelju određena prava i obveze prelaze s pošiljatelja na primatelja pošiljke nema nikakvu povezanost s ovom upravnom stvari, jer da tužitelj svoj zahtjev za naknadom štete zbog prekoračenja roka za uručenje pošiljki nije podnio na temelju nekakvog vlasništva nad pošiljkom nego kao „korisnik poštanske usluge" iz čl. 54. st. 1. i čl. 2. st. 1. toč.10. ZPU-a. Nadalje navodi, da su netočni navodi tuženika pobijanog dijela odluke prema kojim se sukladno odredbama čl. 31. st. 5. i čl. 32. st. 3. ZPU-a te čl. 58. Općih uvjeta naknada štete u korist primatelja zbog prekoračenja roka za uručenje može ostvariti jedino uz uvjet da primatelj pribavi pisanu izjavu pošiljatelja kojom se isti odriče prava na naknadu štete u njegovu korist. Kao dokaz na navedenu tvrdnju tužitelj prilaže tri odluke Povjerenstva za pritužbe potrošača pri Hrvatskoj pošti od 21. prosinca 2023. vezano za pošiljke [...],[...] i [...] u kojima je tužitelj, nakon uručnja istih pošiljki tužitelju, ostvario pravo na naknadu štete zbog prekoračenja roka za njihovo uručenje, i to sve bez ikakvog utjecaja ili sudjelovanja pošiljatelja u tim postupcima. Osim toga, da niti u čl. 31. st. 1. i st. 5. ZPU-a koji se odnosi na Ugovor o pristupanju između pošiljatelja i Hrvatske pošte, niti u čl. 32. st.3. ZPU-a koji se odnosi na vlasništvo nad pošiljkom, niti u čl. 58. Općih uvjeta koji se (jedini) odnosi na naknadu štete, nigdje ne piše ništa o uvjetu pribavljanja navedene pisane izjave pošiljatelja koju je obvezan imati primatelj pošiljke radi ostvarivanja prava na naknadu štete zbog prekoračenja roka za uručenje pošiljke. Tužitelj predmetnom tužbom traži poništenje Odluke Klasa: UP/I-344-08/24-02/135, Urbroj: 376-04-24-3 od 27. srpnja 2024. i obvezivanje Hrvatske pošte na isplatu naknade štete zbog prekoračenja roka za uručenje pošiljki [...],[...] i [...]. Tužitelj je uz tužbu priložio: zahtjev tužitelja tuženiku od 21. kolovoza 2024., zahtjev tužitelja Hrvatskoj pošti od 20. kolovoza 2024., elektronički odgovor Hrvatske pošte od 3. rujna 2024., zahtjev tužitelja Hrvatskoj pošti od 4. rujna 2024., odluka tuženika KLASA: UP/I344-08/2-02/135 od 27. srpnja 2024., zahtjev tužitelja tuženiku od 14. lipnja 2024. (za rješavanje spora), prigovor tužitelja Hrvatskoj pošti od 8.ožujka 2023., obavijest o prispijeću triju predmetnih pošiljki od 21. prosinca 2023., odluka Povjerenstva za

pritužbe potrošača pri Hrvatskoj pošti broj: [...] od 21.prosinca 2023., odluka Povjerenstva za pritužbe potrošača pri Hrvatskoj pošti broj: [...] od 21. prosinca 2023., odluka Povjerenstva za pritužbe potrošača pri Hrvatskoj pošti, broj: [...] od 21. prosinca 2023., presuda VUS-a Posl.br.Usž-1972/20-2 od 15.srpnja 2020.

3. Tuženik je u svom odgovoru na tužbu od 05. studenog 2024. naveo kako je u provedenom upravnom postupku utvrdio sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog upravnog akta, poštujući pri tome načelo zakonitosti iz članka 5. ZUP-a i načelo utvrđivanja materijalne istine iz članka 8. ZUP-a te da je osporavana Odluka u svemu obrazložena i u skladu s odredbom članka 98. stavka 5. ZUP-a. Tuženik se očitovao na tužbene navode tužitelja te ih osporio u cijelosti, u bitnom navodeći da je u provedenom postupku na temelju javno dostupne dokumentacije nesporno utvrđeno kako je HP za sve tri pošiljke izvršio prvi pokušaj dostave u krajnjem roku koji je propisan člankom 50. stavak 3. Općih uvjeta za uručenje takve vrste pošiljke te da je isti tom prilikom tužitelju uredno ostavio obavijesti o prispijeću (na koje se je tužitelj naravno oglašio kao i u svim ranijim slučajevima), nakon čega da je bio izvršen i drugi pokušaj dostave te da su pošiljke nakon izvršenog drugog pokušaja dostave bile vraćene pošiljatelju. S tim u svezi, tuženik upućuje i na odredbu članka 37. ZPU-a, kojom je općenito uređeno uručenje poštanskih pošiljaka, a koja da je vrlo važna kada se u postupku zaštite korisnika odlučuje o pravima korisnika i mogućem isključenju odgovornosti davatelja, obzirom na ponašanje primatelja tijekom postupka dostave. Da se prema navedenoj odredbi, poštanske pošiljke, osim običnih poštanskih pošiljaka, uručuju osobno primatelju, zakonskom zastupniku ili opunomoćenoj osobi. Ako poštansku pošiljku nije moguće uručiti navedenim osobama, da se pošiljka uručuje odraslom članu kućanstva, osobi stalno zaposlenoj u kućanstvu ili poslovnoj prostoriji primatelja pravne ili fizičke osobe gdje je primatelj stalno zaposlen. U slučaju kada uručenje nije moguće izvršiti u skladu s navedenim odredbama, primatelju se u kućnom kovčežiću ostavlja obavijest s naznakom roka i mjesta preuzimanja pošiljke. Ako primatelj u navedenom roku ne preuzme pošiljku, davatelj poštanskih usluga pošiljku vraća pošiljatelju, s tim da se nadnevak ostavljanja obavijesti u tom slučaju smatra nadnevkom uručjenja pošiljke. Dakle, u slučaju kada je davatelj poštanske usluge uredno pokušao izvršiti dostavu pošiljke na naznačenoj adresi primatelja i ako je isti, u slučaju nemogućnosti njenog uručjenja naznačenom primatelju tom prilikom uredno ostavio obavijest o prispijeću pošiljke, sa svim potrebnim informacijama, trenutak ostavljanja obavijesti je presudan za utvrđenje je li u konkretnom slučaju došlo do prekoračenja roka prijenosa i uručjenja pošiljke, neovisno o naknadnom trenutku njenog stvarnog uručjenja (npr. u poštanskom uredu na temelju ostavljene obavijesti ili ako je uručenje izvršeno u drugom pokušaju dostave sukladno odredbama posebnog zakona) ili u slučaju njenog vraćanja pošiljatelju. Ističe da je navedeni trenutak također važan i za moguće oslobođenje odgovornosti davatelja u slučaju kada se utvrdi da se je primatelj oglašio na tako ostavljenu obavijest i da je isti ignorirao zaprimljene informacije o pristigloj pošiljci (i rokove u kojima istu može preuzeti) u takvom slučaju doći će do isključenja odgovornost davatelja poštanske usluge vezano za naknadu nastale štete zbog neobavljanja poštanske usluge prema pošiljatelju, jer je primatelj (a ne davatelj poštanske usluge) taj koji je svojim ponašanjem, (budući je svjesno izbjegavao njezino uručenje) nepotrebno izazvao povrat pošiljke pošiljatelju ili npr. drugi pokušaj dostave u ovom slučaju, o čemu da je također Visoki upravni sud već zauzeo svoj stav u odluci poslovni broj Usž-1972/20-2.

3.1. U odnosu na tužiteljeve navode koji se odnose na mogućnost ostvarivanja naknade štete u korist primatelja, u slučaju kada se radi o mogućem prekoračenju roka,

tuženik navodi da primatelj pošiljke, prema odredbama članka 31. stavak 5. ZPUa, članka 32. stavak 3. ZPU-a i članka 58. Općih uvjeta za obavljanje univerzalne usluge HP, potencijalno može ostvariti naknadu štete s navedene osnove samo uz uvjet da isti priloži pisanu izjavu pošiljatelja kojom se isti odriče prava na naknadu štete u njegovu korist. Nadalje, u odnosu na tužiteljeve navode koji se odnose na neobavljanje poštanske usluge na način kako je to propisano odredbama članka 38. ZPU-a i članka 85. ZUP-a, tuženik ističe kako je u provedenom postupku nesporno utvrđeno kako zahtjev korisnika koji se odnosi na necjelovito obavljanje usluge ne može biti usvojen kao osnovan, budući da je u provedenom postupku bilo nesporno utvrđeno kako je HP izvršio dva postupka dostave kojom prilikom su korisniku bile uredno ostavljene obavijesti o prispjeću pošiljke za sve tri pošiljke nakon čega je HP uredno vratio predmetne pošiljke njihovom pošiljatelju/vlasniku (koji se nije žalio na neobavljanje ugovorene usluge). Zaključno, tuženik naglašava kako je suprotno paušalnim navodima tužitelja, u navedenoj upravnoj stvari postupio u potpunosti sukladno odredbama članka 55. stavak 3. ZPU-a te da je utvrdio sve činjenice i okolnosti koje su bitne za pravilno rješavanje ove pravne stvari, slijedom čega je predložio da Sud odbije na temelju čl. 57. Zakona o upravnim sporovima (NN br. 20/10, 143/12, 152/14, 94/16, 29/17 i 110/21) odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan.

4. Tužitelj se podneskom od 07. siječnja 2025. i od 05. lipnja 2025. očitovao na navode tuženika iz odgovora na tužbu te ih u cijelosti osporio ustrajući u navodima tužbe da se njegov zahtjev ne odnosi na obavljanje necjelovite poštanske usluge, niti na neobavljanje poštanske usluge od strane Hrvatske pošte već na utvrđivanje naknade štete zbog prekoračenja roka za njihovo uručenje.

5. Na temelju ocjene rezultata provedenog upravnog postupka koji je prethodio donošenju osporavane Odluke te izvedenih dokaza, a kako tužitelj u tužbi, a ni tuženik u odgovoru na tužbu nisu izričito zahtijevali održavanje rasprave, Sud je vođen načelom učinkovitosti, predmetni upravni spor odlučio riješiti bez rasprave primjenom odredbe čl. 98. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 36/24, dalje ZUSa).

6. Sud je izveo dokaze pregledom i čitanjem isprava priloženih spisu, te isprava koje je tuženo tijelo ovom Sudu dostavilo uz odgovor na tužbu.

7. Tužba tužitelja nije osnovana.

8. Predmet spora je ocjena zakonitosti Odluke tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Klasa: UP/I-344-08/24-02/135, Urbroj: 376-04-24-3 od 27. srpnja 2024. i to u djelu koji se odnosi na neobavljanje poštanske usluge i prekoračenja roka uručenja pošiljke prijemni broj: [...], [...] i [...].

9. Među strankama je sporno je li pravilno i zakonito postupio tuženik kada je osporavanom Odlukom odbio kao neosnovan zahtjev za rješavanje spora korisnika [...], ovdje tužitelja, s davateljem poštanskih usluga HP Hrvatska pošta d.d., Velika Gorica, u vezi s rješavanjem prigovora vezano za neobavljanje poštanske usluge i prekoračenja roka uručenja pošiljke prijemni broj: [...], [...] i [...] kao neosnovan.

10. Odredbom članka 54. stavka 1. Zakona o poštanskim uslugama (Narodne novine, broj: 144/12, 153/13 i 78/15 i 110/19, dalje: ZPU-a), propisano je da korisnik poštanskih usluga može podnijeti pisani prigovor davatelju poštanskih usluga u slučaju gubitka poštanske pošiljke, prekoračenja roka za prijenos i uručenje pošiljke, u slučaju kada davatelj poštanskih usluga nije obavio uslugu ili je nije obavio u cijelosti te u slučaju oštećenja, odnosno umanjenja sadržaja pošiljke, u roku od tri mjeseca od dana

predaje poštanske pošiljke u unutarnjem prometu, odnosno u roku od šest mjeseci u međunarodnom prometu.

11. Prema odredbi članka 55. stavku 1. ZPU-a, u slučaju spora između korisnika i davatelja poštanskih usluga u vezi s rješavanjem prigovora iz članka 54. ovoga Zakona, korisnik poštanskih usluga može podnijeti zahtjev za rješavanje spora Agenciji u roku od 30 dana od dana dostavljanja pisanog odgovora povjerenstva za pritužbe potrošača iz članka 54. stavka 5. ovoga Zakona. Zastara osporene tražbine ne teče za vrijeme rješavanja spora pred Agencijom.

12. Iz stanja i sadržaja spisa tuženog tijela koji je sudu dostavljen uz odgovor na tužbu proizlazi da preporučene pošiljke prijemni broj: [...], [...] i [...], za koje je na ostavljenoj obavijesti bio naznačen pošiljatelj Upravni sud iz Splita, tužitelju nisu bile osobno uručene, niti ostavljene u poštanskom sandučići u skladu s odredbom čl. 85. Zakona o općem upravnom postupku, kojom odredbom je propisana osobna dostava, već da su nakon ostavljene obavijesti o prispjeću preporučene pošiljke, nakon drugog bezuspješnog pokušaja osobne dostave istih, predmetne pošiljke vraćene pošiljatelju, odnosno Upravnom sudu u Splitu.

13. Dakle, iz stanja i sadržaja spisa te dostavljenog spisa tuženog tijela nespornim proizlazi da se u konkretnom slučaju radilo o dostavi pismena upravnog postupka za koje se dostava obavlja na način kako je to propisano odredbom članka 85. Zakona o općem upravnom postupku (NN br. 47/09 i 110/21, dalje: ZUP), dakle da se radilo o osobnoj dostavi; - da je pošiljka prijemni broj [...] zaprimljena u sustav HP 19. prosinca 2024., da je prvi pokušaj dostave primatelju pošiljke, ovdje tužitelju, izvršen 21. prosinca 2024. kojom prilikom je korisniku bila uredno ostavljena obavijest o prispjeću pošiljke, nakon čega je ponovno izvršen drugi pokušaj dostave 3. siječnja te da je pošiljka nakon toga upućena u povrat pošiljatelju, te mu je uručena 5. siječnja 2024.; - da je pošiljka prijemni broj [...] zaprimljena u sustav HP 19. prosinca 2024., da je prvi pokušaj dostave primatelju pošiljke, ovdje tužitelju, izvršen 21. prosinca 2024. kojom prilikom je korisniku bila uredno ostavljena obavijest o prispjeću pošiljke, nakon čega je ponovno izvršen drugi pokušaj dostave 3. siječnja te da je pošiljka nakon toga upućena u povrat pošiljatelju, te mu je uručena 5. siječnja 2024.; - da je pošiljka prijemni broj [...] zaprimljena u sustav HP 18. prosinca 2024., da je prvi pokušaj dostave primatelju pošiljke, ovdje tužitelju, izvršen 21. prosinca 2024. kojom prilikom je korisniku bila uredno ostavljena obavijest o prispjeću pošiljke, nakon čega je ponovno izvršen drugi pokušaj dostave 3. siječnja te je pošiljka nakon toga upućena u povrat pošiljatelju, te mu je uručena 5. siječnja 2024., a koje činjenice među strankama nisu sporne.

14. Iz stanja i sadržaja spisa također je utvrđeno da je korisnik, ovdje tužitelj, prošao postupak rješavanja prigovora pri davatelju usluge u skladu s odredbom čl. 54 ZPU-a, da tužitelj predmetnom tužbom ne osporava Odluku tuženika u vezi s rješavanjem prigovora vezano za neobavljanje poštanske usluge i prekoračenja roka uručanja pošiljke prijemni broj: [...], [...].

15. Ocjenjujući zakonitost osporavane Odluke u tuženika u konkretnom slučaju i predmetnoj upravnoj stvari nije povrijeđen Zakon na štetu tužitelja, kako to isti neosnovano smatra, već je na temelju pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja pravilno primijenjeno materijalno pravo, a sve iz razloga koji slijede u daljnjem obrazloženju presude.

16. Pravilno tuženik u obrazloženju osporavanog rješenja navodi da je zahtjev korisnika, ovdje tužitelja, o prekoračenju roka uručanja predmetnih pošiljki neosnovan,

budući da je HP pokušala izvršiti uručenje predmetnih pošiljaka u krajnjem roku koji je propisan člankom 50. stavak 3. Općih uvjeta HP te da su tom prilikom korisniku, ovdje tužitelju, uredno bile ostavljene obavijesti o prispjeću pošiljke, na koje obavijesti se korisnik, ovdje tužitelj, ogлуšio i to u svih pet izvršenih postupaka dostave, od kojih tužitelj predmetnom tužbom osporava tri postupka dostave, a s kojim obrazloženjem se u cijelosti slaže i ovaj Sud.

17. U odnosu na navedeno valja istaći da se prema odredbi članka 85. stavku 5. ZUP-a dostava smatra obavljenom danom uručenja, odnosno danom kad je pismo ostavljeno u poštanskom sandučiću ili pretincu ili ako toga nema, na vratima ili drugom za primatelja vidljivom mjestu, osim ako stranka dokaže da iz opravdanih razloga nije mogla primiti pismo.

18. Međutim, činjenica što HP nije postupila na opisani način, već je predmetno pismo, preporučenu pošiljku vratila pošiljatelju (u konkretnom slučaju postupala primjenjujući odredbe ZPP-a, a ne odredbe ZUP-a) ne znači da je prigovor tužitelja za neobavljenost usluge, odnosno da bi u konkretnom slučaju bio prekoračen rok za uručenje predmetnih pošiljki, bio osnovan. Ovo stoga što je kao nesporno utvrđeno kako se u konkretnom slučaju ne radi o neobavljenoj poštanskoj usluzi već se radi o tome da ugovorena poštanska usluga nije obavljena na način kako je to propisano odredbama članka 38. ZPU-a i članka 85. ZUP-a, međutim to ne znači da je u konkretnom slučaju došlo do prekoračenja roka uručenja predmetnih pošiljki u smislu odredbe čl. 50., čl. 51. i čl. 58. Općih uvjeta, a kako to tužitelj neosnovano smatra.

19. Nije osnovan prigovor, a samim time ni tužbeni navod tužitelja da je prekoračen rok za uručenje predmetnih pošiljki, a sve zbog ostvarivanja prava na naknadu štete zbog prekoračenja roka za uručenje pošiljki prijamnog broja [...], [...] i [...].

20. Ovo stoga se primatelj, ovdje tužitelj, ogлуšio na nesporno ostavljenu obavijest o prispjeću pošiljke te ignorirao zaprimljenu obavijest i informaciju o pristigloj pošiljci (i rokove u kojima iste može preuzeti), koja činjenica među strankama je također nesporna, te u tom slučaju dolazi do isključenja odgovornosti davatelja poštanske usluge vezano za naknadu nastale štete zbog neobavljanja poštanske usluge prema pošiljatelju, jer je primatelj (a ne davatelj poštanske usluge) taj, koji je svojim ponašanjem, (budući je svjesno izbjegavao njezino uručenje) nepotrebno izazvao povrat pošiljki pošiljatelju ili npr. drugi pokušaj dostave u ovom slučaju, o čemu da je također Visoki upravni sud već zauzeo svoj stav u odluci poslovni broj Usž1972/20-2, a kako to osnovano navodi tuženik u svom odgovoru na tužbu.

21. U odnosu na navedeno, ovaj Sud upućuje na izraženo pravno shvaćanje Europskog suda za ljudska prava izraženo u predmetu Buhagiar protiv Malte (odluka o nedopuštenosti) u kojoj je ESLJP smatrao propustom dužne pažnje i to što stranka kojoj je ostavljena odgovarajuća obavijest nije podignula pismo u poštanskom uredu.

22. Pravilno tuženik u obrazloženju osporavanog rješenja te u odgovoru na tužbu navodi, da i pored činjenice da predmetne pošiljke nisu bile uručene u skladu s odredbama čl. 38. ZPU-a i čl. 85. ZUP-a, da korisnik ne ostvaruje nikakvu naknadu štete s navedene osnove jer da naknada štete (niti odgovornost davatelja) nije predviđena odredbama članka 56. i 57. ZPU-a, za slučaj kada usluga nije obavljena na način kako je to propisano odredbama posebnog zakona, a što je već potvrđeno i nizom presuda Visokog upravnog suda RH, u istovrsnim sporovima koje su vođeni od strane istog tužitelja, protiv istog tuženika.

23. Također, pravilno tuženik u svom odgovoru na tužbu navodi da mogućnost ostvarivanja naknade štete u korist primatelja, u slučaju kada se radi o mogućem prekoračenju roka, prema odredbama članka 31. stavak 5. ZPU-a, članka 32. stavak 3. ZPU-a i članka 58. Općih uvjeta za obavljanje univerzalne usluge HP, korisnik, ovdje tužitelj, može ostvariti naknadu štete s navedene osnove samo uz uvjet da isti priloži pisanu izjavu pošiljatelja kojom se isti odriče prava na naknadu štete u njegovu korist, a što nije slučaj u predmetnoj upravnoj stvari.

24. Konačno nije osnovan ni tužbeni navod tužitelja da bi postupanje tuženika u odnosu na tužitelja bilo diskriminatorno, budući da tužitelj nije učinio vjerojatnim da je došlo do diskriminacije, a što je dužan u skladu s odredbom čl. 20. Zakona o suzbijanju diskriminacije, odnosno nije učinio makar vjerojatnim da je postupanje prema njemu bilo nepovoljnije nego postupanje prema drugim primateljima, odnosno korisnicima poštanskih usluga, i da je ta razlika u postupanju utemeljena na nekoj od osnova diskriminacije sadržanih u članku 1. navedenog Zakona.

25. Slijedom svega naprijed navedenog, tužbeni navodi tužitelja nisu s uspjehom osporili zakonitost, ni pravilnost osporavanog rješenja koje je po ocjeni ovog Suda doneseno u zakonito provedenom postupku te pravilnom primjenom prethodno citiranog materijalnog prava uz obrazloženje koje kao valjano, argumentirano i na Zakonu osnovano u cijelosti prihvaća i ovaj Sud.

26. Nije ostvaren ni koji od razloga ništavosti pojedinačne odluke iz članka 128. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku na koje ovaj Sud pazi po službenoj dužnosti prema članku 47. stavku 3. ZUS-a. Stoga je na temelju odredbe članka 116. stavka 1. ZUS-a valjalo odbiti tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan te odlučiti kao u izreci.

U Splitu 9. lipnja 2025.

S U D A C

Leandra Mojtić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku 15 dana od dana dostave. Žalba se podnosi ovome sudu u 4 primjerka, a o njoj odlučuje Visoki upravni sud Republike Hrvatske. Žalba odgađa izvršenje pobijane presude.

DNA:

- tužitelju

Poslovni broj: Us I-2221/2024-6

- tužitelj je oslobođen od plaćanja pristojbi po čl. 11. Zak. o sudskim pristojbama
 - Hrvatskoj pošti – na znanje
 - u spis
- kal. do 10.07.2025.